

Елементами балансу, безпосередньо пов'язаними з визначенням фінансового стану підприємства та змін в ньому є: активи; зобов'язання; власний капітал.

Активи відображаються в балансі за умови, що оцінка його може бути достовірно визначена і очікується отримання в майбутньому економічних вигод, пов'язаних з його використанням.

Зобов'язання відображається у балансі, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення.

Власний капітал відображається у балансі одночасно з відображенням активів або зобов'язань, які призводять до його зміни [2].

Аналіз динаміки та структури статей балансу, оцінка майнового стану підприємства:

Показники балансу досліджуються шляхом горизонтального та вертикального аналізу.

Горизонтальний аналіз – порівняння величин абсолютних і відносних показників за декілька періодів; визначення обсягу та напрямків змін, а також тенденцій їх змін.

Вертикальний аналіз – визначення питомих часток окремих статей фінансових звітів, їх порівняння. Вивчаючи сукупність показників у різні періоди, можна дослідити структурні зрушення, що дають змогу оцінити внутрішні негативні та позитивні зміни майна підприємства і джерел його утворення.

Література

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України [Електронний ресурс]: від 16. 07. 99 № 996-XIV, редакція від 03. 09. 2015 на підставі 675-19, // Законопроекти / Упр. комп'ютериз. систем Апарату Верховної Ради України. – 2015. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=996-14>.

2. Грабова Н.М. Теорія бухгалтерського обліку: Підручник / За ред. М.В.Кужельного. - Київ: А.С.К.. 2008. - 266 с.

3. Сопко В. Бухгалтерський облік. Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2000. – 578 с.

4. Ткаченко Н.М. Бухгалтерський фінансовий учет на підприємствах України: Учебник для вузов. - Киев: А.С.К., 2009. - 869 с.

Юсуп Нєдіров, Алі Хєзрет Оразлиєв

Українська інженерно-педагогічна академія (м. Харків)

ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Населення планети збільшується в середньому на 1,4 % щороку, відповідно зростають і потреби країни у продовольстві. Глобальна зміна кліматичних умов призводить до погіршення умов для розвитку сільського господарства, яке є основною галуззю, що забезпечує продовольством кожену країну. Наявність цих проблем викликає необхідність пошуків шляхів їх вирішення.

В умовах глобалізації стратегічно важливою і основною умовою збереження економічної стабільності, соціальної стійкості та суверенітету держави є забезпечення її продовольчої безпеки. За оцінками Організації Об'єднаних Націй, нині понад мільйон людей світу страждають від недоїдання. Природні катаклізми останніх років призвели до неврожайів сільськогосподарських культур. У таких умовах функціонування питання забезпечення населення основними продуктами харчування набувають дедалі більшої гостроти.

Продовольча безпека – це такий стан економіки держави, при якому гарантується стабільне забезпечення переробної промисловості сільськогосподарською сировиною, населення – достатньою кількістю безпечних і повноцінних продуктів харчування, а також відносна незалежність від імпорту сировини і продовольства [1].

За своїм економічним змістом продовольча безпека охоплює три основні складові умови її досягнення, зокрема: фізичну доступність продовольства, тобто наявність продуктів харчування на всій території країни за будь-якої потреби і в необхідному асортименті; економічну доступність продовольства, за якого рівень доходів населення дає змогу купляти продукти харчування, незалежно від соціального статусу і місця проживання; безпеку харчування, яку розглядають як можливість запобігання виробництву, реалізації і споживанню неякісних продуктів харчування, які шкодять здоров'ю населення.

Частка доходів, які витрачає населення на продукти харчування в кожній країні, зазвичай, скорочується в міру підвищення рівня доходів на душу населення. Вона змінюється від 60 % в окремих країнах із найнижчим рівнем доходів (наприклад в Україні), до 15 % і нижче в країнах з високим рівнем доходів [3].

Значний вплив доходів на вибір продуктів харчування характеризують дані продовольчих балансів кожної країни. Доцільно зауважити, що ріст доходів на душу населення зумовлює зростання частки харчових калорій, які забезпечуються продукцією тваринництва, рослинними оліями, цукром, фруктами та овочами. У країнах з низьким рівнем доходів харчовий раціон населення багатий на зернові культури (55 %), картоплю та коренеплоди (11 %). При цьому на м'ясо припадає лише 3 %, бобові – 6 % і цукор – 5 % [3]. Саме тому, малозабезпечене населення країн, що розвиваються, страждає від недоїдання, зазвичай через недоступність до різноманітних і добре збалансованих за харчовим раціоном продуктів.

Вирішення проблем продовольчого забезпечення, на нашу думку, доцільно здійснювати за рахунок досягнення рівня виробництва, необхідного для повного забезпечення населення продуктами харчування; забезпечення стійкого і стабільного розвитку агропромислового комплексу в результаті власного виробництва, необхідного для забезпечення збалансованості внутрішнього ринку; створення умов для розвитку функціонального сільського господарства, як галузі економіки, конкурентоспроможність якої є головною рушійною силою зміцнення стратегічних позицій на внутрішньому та світовому аграрних ринках; інноваційного розвитку аграрного сектору економіки, який забезпечував би виробництво органічної сільськогосподарської продукції з використанням ефективних і найновіших технологій.

Література

1. Бенсалах-Алауи А. Всесвітня продовольча безпека / А. Бенсалах-Алауи. – Париж, 1989. – С. 73-75.
2. Ильина З.М. Продовольственная безопасность: тенденции и перспективы / З.М. Ильина // Беларуская Думка. – 2009. – № 3. – С. 22-31.
3. The state of food agriculture, 2010. Livestock in the balance / Food and agriculture organization of the United Nations / Rome. – 2010. – 198 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.fao.org/wfs/final.pdf>
4. The state of food insecurity in the world, 2010 / Food and agriculture organization of the United Nations / Rome. – 2010. – 77 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.fao.org/docrep/i0876e00.htm>.